

ΛΙΝΑ ΛΟΒΕΡΔΟ

Νεκρή! — Τὰ ρόδα ἐχάθησαν
Ἐπ' τὴν ὠραία θωριά της·
Ἡ Αὐγὴ ποῦ τῆς τὰ χάρισε,
Εἶν' ὄλη στὰ μαλλιά της.
Ἄχ! τώρα, ἰδέστε, τρέμοντας
Πάει στὴ λυτὴ πλεξίδα
Νὰ χύσῃ κι' ἄλλη ἀχτίδα
Νεκρόσιμο κερὶ.

Τί ἀξίζει ἂν ἤλιου δύναμη,
Ἄν ξακουστοὶ ζωγράφοι
Θὰ μιμηθοῦν τῆς κόμης της
Τὸ μαλακὸ χρυσάφι;
Τέχνη καμμία δὲ βρίσκεται
Αὐτὸ νὰ παραστήσῃ
Ὅπουχε ἡ κόρη κλείσει
Μὲς τὴν ἀθῶα ψυχὴ.

Γιατὶ ὁ Θεός, ἀλλοίμονο,
Ψῆλὰ τὴν ἔχει φέρει;
Μὴν ἀπ' ἀγγέλους ἔρημα
Ἦταν τὰ οὐράνια μέρη;
Μὴν ἴσως τέτοια πλάσματα
Περσεύουν ἐδῶ κάτω
Γιὰ νᾶναι τοῦ θανάτου
Ἐρμη θροφὴ καὶ αὐτά;

Σὰν εἶδε ὁ Χάρος π' ἄργουνε
Ἡ ὠραία ψυχὴ νὰ φύγῃ,
Τὸ ἀσθενισμένο θῦμα του
Μὲ τὴ μητέρα σμίγει.
Σκληρός! ἀπ' τὰ ἀνεπάντητα
Σφιγτοδεμένα στήθια
Γυρεύει νέα βοήθεια,
Νέα δύναμη ζητᾷ.

Ἄχ! καὶ ὁ πατέρας ἐγγίξει
Τὸ ποθητὸ ἀχρογιάλι,
Καὶ δὲν τολμάει τῆς Λίνας του
Νὰ πέσῃ στὴν ἀγκάλη.
Μὲ φόβο, κρυφοκλαιώντας
Γιὰ τὴ σκληρὴ του μοῖρα,
Στέκει, ἀγρυπνάει στὴ θύρα
Τοῦ μαύρου δωματιοῦ.

ὦ! τὰ βουβὰ του κλάυματα,
Ἡ πλακωμένη λύπη,
Τὰ μακρινὰ μερόνυχτα
Σὲ πόνου καρδιοχτύπι,
Ὅσα κρυμμένα βάσανα
Γονέει τραβήξαν λίγοι,
Δὲν ἔχουνε ξεφύγει
Τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ.

Θαρρῶ καὶ Αὐτὸς νὰ δάκρυσε,
Τὸ θεῖο γυρνώντας μάτι
Ἐκεῖ ποῦ ἡ μάνα ἐζύγανε
Στὸ λυπηρὸ κρεββάτι.
Ἐκεῖ ποῦ μ' ἄσπρο φόρεμα
Ἐστόλιζε τὸ σῶμα
Ποῦ νυφικὸ του στρώμα
Θᾶχε τὴ μαύρη γῆ.

Ὅποιος τὰ μάτια ἐπρόφτασε
Στὴν ἄψυχη νὰ γύρῃ
Θὰ λέει πῶς εἶναι ἀδύνατο
Καὶ ὁ τάφος νὰ τὴ φθειρή.
Ἐκεῖθε, ναί, ποῦ σήμερα
Πάει τόσο κόσμου ὁ θρήνος
Ἰακωβατέιος ὡς κρινός
Νὰ ξεφύρῃ ἀπὸ τὴν ἀδύνατον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

